

ADVENTSBRIEF 2011

van Mgr. Dr. G.J.N.de Korte

Bisschop van Groningen-Leeuwarden

DE VREDE DIENEN

Sinds er speelfilms worden gemaakt, vormt de religieuze film een eigen genre. Velen van ons herinneren zich spektakelfilms als "The Ten Commandments" over Mozes en de tien geboden of "Quo Vadis" over Petrus en de eerste christenen. Anderen kunnen zich ongetwijfeld de bekende speelfilm "Jesus Christ Superstar" nog levendig herinneren. Vorig jaar stond een andere religieuze film in de schijnwerpers: "Des hommes et des dieux" (Mensen en goden). Het is geen spektakelfilm, integendeel. Deze ingetogen film van Franse bodem, vormt een eerbetoon aan trappisten die in 1996 in Algerije waarschijnlijk door extremistische moslims zijn vermoord. Algerije was in de negentiger jaren van de vorige eeuw een gewelddadig land. Een corrupte regering riep gewelddadig verzet op. De Franse trappisten konden vertrekken maar deden dat niet. Zij bleven solidair met hun islamitische dorpsbewoners. Dienstbaar - een van de trappisten is arts en behandelt veel zieke dorpsgenoten - en gewelddoos. In 1996 wordt het klooster overvallen. Bijna alle trappisten worden door de extremisten meegenomen en enkele maanden later dood teruggevonden

Kerstavond

De eerste confrontatie tussen de monniken en de moslim- extremisten vindt plaats op kerstavond 1993. Een extremist is gewond geraakt en zij hebben dringend behoefte aan een dokter. Aanvankelijk is er dreiging. Maar al snel verdwijnt die dreiging als de extremisten horen dat de trappisten de geboorte van Jezus vieren. Het gesprek gaat al snel over Jezus; voor de moslims de belangrijke profeet Isa. En uit respect voor Isa gebeurt er die avond niets. De extremisten druipen af zonder een van de monniken ook maar enig kwaad te doen. De vrede van de kerstavond wordt niet geschonden.

Wij weten uit de geschiedenis dat tijdens de Eerste en Tweede Wereldoorlog Duitse soldaten en de geallieerden hun wapens lieten zwijgen. Even was er vrede in de verschrikking van de oorlog. Even zwegen de wapens. Blijkbaar leefde het diepe besef dat bij de geboorte van Jezus geen geweld past. Het vormt een echo van wat de herders tijdens de eerste kerstavond hoorden: vrede op aarde. God zendt met de komst van zijn Zoon vrede voor mens en wereld. Toch is de praktijk van ons leven helaas anders. Er is nog veel onvrede; veel geweld in onze wereld en in ons eigen hart.

Seksueel misbruik

Naar verwachting heeft in december de commissie Deetman het onderzoek over seksueel misbruik van minderjarigen in onze Kerk, met name op internaten tussen 1950 en 1980, afgerond. Vanaf februari vorig jaar wordt onze Kerk geconfronteerd met een lawine van meldingen en klachten rond seksueel misbruik. Een oud gezwel is open gebarsten. Na vele tientallen jaren van zwijgen, durfden slachtoffers van seksueel misbruik met hun verhaal naar buiten te komen. Buiten en binnen de Kerk roepen de berichten gevoelens van schaamte, pijn, verdriet en walging op. De vrede in het leven van jonge mensen is vreselijk geschonden. Het nieuws betekent voor de Kerk een grote crisis. Voor velen verdween de geloofwaardigheid van de Kerk als sneeuw voor de zon. Hoe is het mogelijk geweest dat jonge mensen juist in kerkelijke huizen niet veilig zijn geweest? Priesters en religieuzen die jongeren bij God moesten brengen, hebben het geloof in God in de harten van jongeren gedooft. God is goed maar een deel van zijn grondpersoneel in hopeloos de fout ingegaan.

Wijzelf

Niet alleen anderen zijn schenders van de vrede. Niet alleen extremisten in Algerije; niet alleen soldaten in de oorlog; niet alleen een aantal priesters en religieuzen op kostscholen en internaten. Als wij eerlijk zijn, beseffen wij dat ook door ons gedrag de vrede niet altijd veilig is. Ouders maken ruzie met hun kinderen en kinderen met hun ouders; mannen en vrouwen maken elkaar het leven zuur en verbreken daarmee de vrede van het huwelijk. In menig bedrijf wordt het personeel door leidinggevenden niet altijd fatsoenlijk en waardig behandeld. Vaak spreken of schrijven wij harde woorden over elkaar. Hoe vaak wordt de goede naam van een medemens niet door het slijk gehaald. Ja, er is veel geweld en onvrede in ons hart. En andere mensen kunnen daarvan het slachtoffer zijn.

Geen noodlot

Maar onvrede hoeft in ons leven geen noodlot te zijn. Mensen krijgen van Godswege altijd een nieuwe kans en kunnen zich, in kracht van Gods Geest, bekeren. Het gaat om een omkeer van het duister naar het licht; van geweld naar vrede. God heeft in Christus naar ons omgezien. In Hem is Hij ons rakelings nabij. In deze tijd van Advent, toelevend naar het geboortefeest van de Heer, worden wij uitgenodigd om ons tot Hem te keren. Op het feest van Kerstmis ontmoeten wij Christus als de Vredevorst. Hij wil ons bevrijden van het geweld en de onvrede. Het komt erop aan dat wij deze Koning van de Vrede toelaten in ons eigen bestaan. Christus is geboren in Bethlehem, meer dan 2000 jaar geleden. De grote vraag van deze Adventstijd luidt: kan Hij ook geboren worden in ons eigen leven? De levende Christus wil de liefde en de vrede in ons voeden. Ik wens ons toe dat wij in deze Adventstijd onze vriendschap met Christus kunnen versterken en verdiepen. Vanuit de omgang met Hem kunnen wij dan ook dienaars van de vrede worden. Vanuit die hoop wens ik u een goede Adventstijd en nu al een Zalig Kerstfeest .

Mgr. Dr. Gerard de Korte
Bisschop van Groningen- Leeuwarden